

Op Plantage Kerklaan 2, hoek Plantage Muidergracht, stampten precies 100 jaar geleden de persen, daar waar nu pizza's worden gebakken. Lees op blz. 5 over de beginjaren van drukkerij Calff & Meischke, bij velen vooral bekend van de bioscoopreclames van vroeger, op dit adres in de Plantage. De Tweede Wereldoorlog bleek een breekpunt in de geschiedenis van de drukkerij.

IN DIT BULLETIN

Activiteiten

De **Literaire Middag** tussen blinde fictie en werkelijkheid op blz. 1-2. Noteer **7 juli** als de datum van het zomerse **Plantage-Weesperbuurtheest**, blz. 3. Poëziemiddag rond 'Plantage-dichter' Adriaan Morriën, blz. 3 en nieuwe plannen op de Jaarvergadering, blz. 4.

Artikelen

Willem Campschreur over de Plantage-geschiedenis van **drukkerij Calff & Meischke**, blz. 5. René Mentink legt de tragedie bloot van de **buurtgerichte subsidie**, op blz. 6

En verder

Nog meer poëzie, deels droevig omdat **Patty Scholten** overleed, p. 4. Maar ook met een nieuwe **Plantage Poëzie-prijs** op p. 4. Het **Plantagegedicht** tenslotte is van Leo Hermsen, blz. 6.

'En toen nam het verhaal, zoals het hoort in een tragedie, een onverhoedse wending.'

René Mentink,
blz. 6

Blindheid in fictie en werkelijkheid

Literaire Middag met Peter Delpout en Hannes Wallrafen

Zondag 26 mei, aanvang 14.00 uur

Laranjazaal van de Hortus, Plantage Middenlaan 2a

Niet de hoofdingang maar de deur ca 15 meter rechts daarvan

Gratis voor leden; overigen € 5,-

Let op: de locatie is nieuw, maar ook het aanvangstijdstip

Presentatoren Jos van Hest en Cees van Ede zullen op deze Literaire Middag twee gasten ontvangen, die op een bijzondere manier door hun werk aan elkaar verbonden zijn: Peter Delpout en Hannes Wallrafen.

'Opus magnum'

Peter Delpout is een cineast die met zijn films diverse onderscheidingen won, maar die zich in de loop van de jaren ook meer en meer ontwikkelde tot schrijver van reisverhalen, essays en romans. Vorig jaar verscheen bij uitgeverij Atlas/

fotograaf, waarin hij op hartverscheurende wijze vertelt over het gemis van zijn belangrijkste zintuig, en hoe hij die gruwelijke nachtmerrie te boven kwam door zich te richten op wat hij nog wél zou kunnen. Uit de inleiding van zijn boek:

'Niks,' antwoordde een twaalfjarige jongen toen ik hem vroeg wat je ziet als je blind bent. Ik kon mij heel goed in het even simpele als afdoende antwoord van deze jongen verplaatsen, maar toch zeg ik het hem na veertien jaar blindheid niet na. Drieënvijftig jaar lang gaf ik mijn ogen de kost en bouwde ik een carrière als fotograaf op. In 2004 leek daaraan een einde te zijn gekomen. Door een oogziekte werd ik binnen drie maanden nagenoeg blind - ik bleek de erfelijke oogziekte LOA te hebben. (...) Na de eerste schrik en verslagenheid werd ik strijdbaar en nieuwsgierig. Ik wilde me niet door mijn blindheid uit het veld laten slaan. Ik begon een zoektocht naar de mogelijkheid om met behulp van andere zintuigen de wereld op de een of andere manier waar te nemen. (...) Voor ik blind werd, was ook ik nadrukkelijk - meer nog dan anderen omdat ik fotograaf was - gericht op het zien. Mijn andere zintuigen waren voor mij bijzaak, en vaak ook dienstbaar aan het oog. Nu leef ik bij de gratie van de andere zintuigen.

Over dit prachtige boek praat Jos van Hest uitgebreid met kunstenaar Hannes Wallrafen.

Contact *In het zwart van de spiegel*, een essayistische roman van bijna 800 pagina's, die voorlopig toch wel als zijn 'opus magnum' mag worden omschreven. De hoofdpersoon van dit boek is een wat oudere filmmaker, die als gevolg van een raadselachtige oogziekte merkt dat zijn blikveld steeds nauwer wordt, zeg maar: van cinemascopie versmalt tot 3:4, het formaat van veel van de landschapsschilderijen van de Franse schilder Claude Lorrain (1600-1682).

In de natuurlijke werkelijkheid kan de hoofdpersoon zijn liefde voor het landschap niet meer voluit beleven, maar in de schilderijen van Lorrain kan hij nog wel rondwandelen. Hoe is deze schilder erin geslaagd zoveel ruimtelijkheid in zijn schilderijen te vangen? De

hoofdpersoon gaat dat in het voetspoor van Lorrain onderzoeken in een lange rondreis door Europa en ontdekt onder meer dat een geheimzinnige spiegel daarbij een cruciale rol heeft gespeeld. Parallel aan deze speurtocht probeert de hoofdpersoon gebeurtenissen uit zijn eigen verleden te ontrafelen. Cees van Ede gaat over dit intrigerende boek in gesprek met schrijver Peter Delpout.

De nachtmerrie te boven

Fictie en werkelijkheid komen op deze Literaire Middag wel heel dicht bij elkaar, want de tweede gast, **Hannes Wallrafen**, is een fotograaf die in korte tijd blind werd als gevolg van een zeldzame aandoening. Over wat dat voor hem betekende en nog altijd betekent, schreef hij een prachtig boek, *De blinde*

Plantage-Weesperbuurtfeest 2019

Zondag 7 juli 2019

Tijd: 14.00 tot 18.00 uur

Wertheimpark, Amsterdam

Het Plantage-Weesperbuurtfeest komt deze zomer weer naar het Wertheimpark! Op **zondagmiddag 7 juli a.s.** organiseren de Plantage-Weesperbuurtvereniging en de Vereniging Vrienden van de Plantage voor de 14e keer dit altijd gezellige en drukbezochte buurtfeest. Er wordt heel hard gewerkt aan het podiumprogramma dat behalve gevarieerde en swingende muziekbijdragen ook tal van andere optredens zal kennen. Voor de kinderen is er met het kindercircuit weer van alles te doen waarmee ze een heerlijke middag zullen beleven. En iedereen kan zich naar hartenlust onderdompelen in de diverse vormen van kunst, cultuur en bedrijvigheid die door kunstenaars en organisa-

ties uit de buurt worden gepresenteerd. Uiteraard zijn er lekkere hapjes en drankjes, ook weer van leveranciers uit de buurt.

Zet 7 juli vast in uw agenda. Meer details volgen zo snel mogelijk! Houdt dus onze website en facebook in de gaten. Ook zullen er nog posters, flyers en e-mails worden verspreid met meer informatie.

Het feest is ook dit jaar mogelijk gemaakt door subsidie van de Werkgroep Kunst en Cultuur Centrum Oost en een flink aantal sponsorbedragen van bedrijven uit de buurt. **Wilt u als sponsor of vrijwilliger een bijdrage leveren aan het feest?** Neem dan contact op met de organisatie via feestwertheimpark@gmail.com. U kunt zich op dit adres ook aanmelden voor het huren van uw eigen informatie- of kunstkraam!

Debuut *Hartslag* 80 jaar geleden

Feestelijke poëziemiddag rond Adriaan Morriën

Woensdag 12 juni 2019

Aanvang 16.30 uur (tot ca. 18.30 uur)

Boekhandel Athenaeum, Roetersstr. 41

Toegang gratis

Georganiseerd door Ko van Geemert (presentatie) en de Vrienden van de Plantage

Het is in juni 80 jaar geleden dat onze befaamde buurtgenoot Adriaan Morriën (5 juni 1912-7 juni 2002) als dichter debuteerde met de bundel *Hartslag*

Opdracht

*'s Nachts voor het slapen voel ik door
Het open raam de rust der straat,
Der stad en van het land, ik hoor
Diep in mij hoe gestadig gaat*

*Mijn hartslag, zelfbewust, bescheiden.
En plotseling doortrilt een zachte lach
Mijn bloed en zenuwvezels om die blijde
Schuldloze kinderlijke slag.*

Adriaan Morriën, naast dichter ook prozaïst, criticus, vertaler en essayist, woonde een halve eeuw op de Plantage Muidergracht en nam talloze malen deel aan activiteiten van de Vrienden van de Plantage. Wij vinden het van belang dat Morriën niet vergeten wordt, en zeker niet in onze buurt.

Bij het verschijnen van *Hartslag*, in 1939, schreef hij dat het zijn 'ideaal was geweest om in een zorgvuldige stijl enkele intieme vondsten te doen'. Dat zijn vaste kenmerken gebleven van zijn werk.

Dochters Alissa en Adrienne Morriën en zijn biograaf Rob Molin, lezen hun lievelingsgedichten van Adriaan voor en becommentariëren deze.

Een aantal bekende dichters doet hetzelfde en leest daarnaast voor uit eigen werk, we noemen (onder voorbehoud!): Anton Korteweg, Gerry van der Linden, Willem van Toorn en Ad Zuiderent.

Plantage Poëzieprijs 2019

Stuur uw gedicht in!

'De Nacht' is het thema van de 28ste editie van de Plantage Poëzieprijs 2019.

Een thema dat op veel manieren te interpreteren valt. Zeker als men bedenkt wat er in die donkere uren allemaal verhuuld wordt en dus op poëtische wijze onthuld kan worden. We hopen dat

wederom een groot aantal dichters geïnspireerd zal raken. Per indiener mogen max. 3 gedichten worden ingezonden met een lengte van niet meer dan 40 regels, inclusief titel en witregels, bij voorkeur in het lettertype Helvetica 12.

De gedichten zullen anoniem worden beoordeeld door een drietal juryleden, onder wie Saskia van Leendert, de winnares van vorig jaar, en Jos van Hest.

De gedichten dienen uiterlijk 1 augustus verstuurd te worden naar ppp@vriendenvandeplantage.nl. De prijsuitreiking zal plaatsvinden op zaterdag 14 september om 15.00 uur in de Tangosalon aan de Plantage Muidergracht 155.

Buiten mededinging dit fragment uit de bundel *Sintels* van het gedicht *Zomermaan* van J.C. Bloem:

Onvergelijklijk helder schijnt de maan.

O jeugd, waar zijn uw hunkerende nachten

En hun vervoeringen, hun wijde smachten?

Vergaan

Als dode zomers en verwaaide klachten.

Jaarvergadering 2019

Donderdag 27 juni, 20.00 uur

Plaats: the birdhouse, onderdeel van The Lancaster Hotel, Plantage Middenlaan 46

Leden en introducés zijn van harte welkom.

In het hart van de Plantage ligt al geruime tijd het onlangs vernieuwde en uitgebreide Lancaster Hotel. We zijn daar dit jaar op donderdagavond 27 juni te gast voor onze Jaarvergadering.

De vergadering wordt geleid door voorzitter René Mentink. Eerst wordt het Jaarverslag 2018 gepresenteerd door secretaris Willem Campschreur. Penningmeester Joop Hox licht het Financiële verslag 2018 toe, de kascommissie geeft daar zijn oordeel over, waarna de Begroting 2020 wordt voorgelegd. De vergadering wordt vervolgens gevraagd met verslag en begroting in te stemmen.

Dat de Vrienden van de Plantage een unieke vereniging vormt, is zo al niet bij iedereen, dan toch bij de leden bekend. Minder bekend is dat de contributie al sinds de oprichting, nu ruim een kwart eeuw geleden, hetzelfde is gebleven! Dat mag met recht uniek genoemd worden. Helaas dwingen de omstandigheden ons ertoe de Algemene Ledenvergadering een voorstel tot verhoging voor te leggen. Sinds enige tijd teert de vereniging jaarlijks bijna € 1.000,- in op de zeker niet onuitputtelijke reserves. De kosten verbonden aan onze activiteiten (huur locaties, vergoedingen artiesten, bulletin, website, portokosten etc.) stijgen, terwijl de inkomsten uit contributies en subsidies vrijwel stabiel blijven. Voorts is de programmering uitgedijd. Dat wringt. Met een verhoging zou het structurele tekort om en nabij gecompenseerd kunnen worden. Het alternatief, snijden in de programmering, vindt het bestuur om allerlei redenen niet gewenst.

Een uitgewerkt voorstel zal vóór de Jaarvergadering aan alle leden toegezonden worden.

Aan de culturele omlijsting van de vergadering wordt nog druk gewerkt. Ook daarover wordt u tijdig nader geïnformeerd.

Dichteres Patty Scholten overleden

I.s.m. Ko van Geemert

Dichteres Patty Scholten (ps. van Patty Klein) overleed 15 maart j.l. op 73-jarige leeftijd in Doorwerth. In 1993 won ze de Plantage Poëzieprijs met *Bizons*. Niet toevallig want ze had een grote liefde voor dieren, die ze in vele gedichten vorm gaf. Nadat ze de Plantage Poëzieprijs had gewonnen, kwam ze in de jury en in het najaar van 2016 trad ze nog op t.g.v. ons 25-jarig bestaan (foto).

Patty was bijzonder taalvaardig en schreef virtueuze en tegelijk vormvaste sonnetten. Het dichten nam ze serieus maar zonder een zweem van hoogdravendheid. Ze werd een gelauwerd dichteres en kreeg o.m. de Gorcumse Literatuurprijs 1994 en de Kees Stip Prijs 2000. Ze werd in 2005 genomineerd voor Dichter des Vaderlands.

Haar laatste bundel, uit 2011, was een autobiografie in sonnetten: *De ziel is een pannenkoek*. Leuk maar minder bekend was dat ze als stripauteur werkte voor verschillende studio's en bladen, waaronder Toonder Studio's, *Donald Duck*, *Sjors*, *Eppo* en *Tina*.

Oude dames

*Ruim voor de bus vertrekt zie ik ze naderen.
Ze lopen zo behoedzaam in de pas.
Hun schoenen passen altijd bij hun tas,
gezonde kousen steunen oude aderen.*

*Een fleurig sjaaltje siert hun saaie jas,
een beetje lipstick tegen het ontbladeren
en zilverwitte krulletjes omkaderen
't gezicht dat vroeger mooi of lelijk was.*

*Dit is mijn voorland, zo zal ik verwelken.
Ik maak een praatje met ze over 't weer
en ruik een vleug parfum van aronskelken.*

*De bus vertrekt. Ze zingen zacht een lied:
sirenen met een lofzang op weleer.
Ze wenken naar me. Maar ik wil nog niet.*

Uit: *Ongekuste kikkers*, 1997.

Calff & Meischke – Cloeck & Moedigh

Een drukkerij op de Plantage Kerklaan

Willem Campschreur

Ooit zaten in de Plantagebuurt talloze bedrijven, daar waar nu mensen wonen of horeca is gevestigd. Soms stuit je op de geschiedenis van een pand en zijn oude bestemming en is het de moeite waard die naar boven te halen. Zeker als die verbonden zijn met het culturele leven in de Plantage van die tijd.

Zo werd in 1913 op de bel-etage van Plantage Kerklaan 10 een nieuwe Boek-, Courant- en Handelsdrukkerij gevestigd. De oprichter was de pas negentienjarige Leo Calff die met een beginkapitaal van vijfhonderd gulden zijn eigen zaak begon. Hij kende de Plantage waarschijnlijk goed omdat zijn ouders in 1910 op de Plantage Franschelaan 22 hs (nu Henri Polaklaan) kwamen wonen (tot 1916). En met zijn grote interesse voor het theaterleven zag hij waarschijnlijk goede mogelijkheden voor opdrachten met zoveel theaters in de buurt.

In ieder geval verschenen bij hem nieuws- en advertentiebladen als *De Plantage* en het *Diamant-Handelsblad*, zoals de foto het in spiegelschrift op de ruiten laat zien. De zaken gingen goed en op 1 januari 1918, met vier mensen in dienst, vroeg hij Chris Meischke als compagnon in de zaak. Meischke, die uit een welgestelde familie kwam, kocht zich voor een flink bedrag in. Met dat kapitaal kon uitgebreid worden, niet alleen met nieuwe snelpersen, maar ook met een nieuwe ruimte. Op de hoek van Plantage Kerklaan 2 en Plantage Muidergracht kwam een

De zetterij achter de ramen van Plantage Kerklaan 10.

winkel vrij, volgens Meischke 'een zeer behoorlijke ruimte met een aparte zetterij en drukkerij, een papiermagazijn en een kantoor'. De twee ambitieuze mannen trouwden kort daarna, allebei in mei 1920, en al snel kwamen er kinderen. De ene uitbreiding ging gepaard met de andere. De gezinnen gingen in 1922 in één groot pand op de Valeriusstraat wonen. En ook de bedrijfspanden in de Plantage waren alweer te klein geworden. Calff & Meischke verhuisde daarom in datzelfde jaar naar de Lijnbaansgracht. De drukkerij heeft al met al dus maar een kleine tien jaar in de Plantage gezeten. Toch is de bijzondere geschiedenis daarmee nog niet voorbij.

Calff (l) en Meischke op zakenreis in Brussel, 1928.

Leo Calff had een joodse achtergrond en Calff & Meischke drukte ook diverse joodse bladen. In de crisisjaren ging het de drukkerij niet voor de wind, ondanks de lucratieve bioscoopreclames die inmiddels werden gemaakt en nieuwe investeringen vanuit Meischke's familie. Leo Calff kwam daardoor in een wat andere positie en kreeg zorgen over de toekomst, ook door wat er ondertussen in Duitsland gebeurde. Het bedrijf verhuisde opnieuw en middenin die verhuizing vielen op 10 mei 1940 de Duitsers het land binnen. Meischke zei later: '(...) de nieuwe meubels die werden binnengedragen waren gewoonweg een belaching bij den ernst van het oogenblik. Maar wat konden wij doen?'

In oktober 1940 moest Leo Calff als 'niet-ariër' uit het bedrijf stappen, 27 jaar nadat hij de drukkerij was begonnen. Hij kreeg van Chris Meischke een flink bedrag mee. 'Calff' moest uit de bedrijfsnaam worden geschrapt, en de drukkerij ging Cloeck & Moedigh heten, waarmee tenminste de oorspronkelijke initialen in stand bleven. Calff werd na enige tijd financieel medewerker van de Joodse Raad. Op 9 augustus 1942 werd hij met zijn drie kinderen opgepakt. De Joodse Raad kreeg wel hem vrij, maar niet de kinderen. Calff wilde absoluut met hen mee op transport maar de kinderen zeiden dat hij bij hun moeder moest blijven. Zo werden ze zonder de ouders weggevoerd. Leo en Martha werden niet veel later toch opgepakt en naar Westerbork gebracht. Vandaar schreef Leo Calff nog een wanhopig briefje aan Meischke. Niet lang daarna werden ze, net als hun kinderen een jaar eerder, op transport gesteld naar Auschwitz waar Martha op 10 september 1943 en Leo op 31 maart 1944 werd vermoord.

De drukkerij en het bioscoopreclamebedrijf gingen nog een lang leven tegemoet. De drukkerij vierde in 2013 onder haar oude naam, Calff & Meischke, het 100-jarig bestaan. De concentratie in de drukkerswereld was echter niet te stuiten en na een serie overnames en faillissementen viel voor drukkerij Calff & Meischke in juni 2017 definitief het doek.

Informatie en beeld zijn ontleend aan: *Honderd jaar Calff & Meischke. Kloek en moedig in het drukkersvak*, Amsterdam 2014. Met dank aan, Mariska Bijl, Bas van Lier en mevr. Meischke.

De Stichting Kunst & Cultuur Amsterdam Centrum

(Opkomst en ondergang in enkele korte, maar heftige bedrijven...)

René Mentink, voorzitter

Kleinschalige, buurtgebonden culturele activiteiten werden sinds jaar en dag financieel ondersteund door het Stadsdeel. In onze buurt trad de Werkgroep Kunst & Cultuur Centrum Oost op als intermediair tussen initiatieven vanuit de buurt en de subsidiegever. Dat werkte naar behoren: de Werkgroep stond dicht bij initiatiefnemers, kon initiëren en stimuleren, snel en doelgericht reageren op plannen en ideeën en

voor een evenwichtige verdeling van de subsidies zorgen. Ook de activiteiten van de Vrienden, zoals het buurtfeest, Filmfestival, Jubileumboek en kinderteatervoorstelling *Meis!* profiteerden van deze opzet.

En zo leefde men nog lang en gelukkig, zou je kunnen denken. Maar, om een bekende Nederlandse schrijver te parafrazeren, de wegen van het Stadsdeel zijn duister en zelden aange-naam. En zo geschiedde het dat het Stadsdeel op een onbe-waakt ogenblik en om mistige redenen besloot dat het allemaal anders moest. Vanaf dat moment ontrolde zich, geheel in de traditie van Shakespeare en de Griekse tragedies, een drama met onschuldige slachtoffers en een bitter einde.

Het Stadsdeel gelastte dat de activiteiten van de drie werk-groepen binnen Stadsdeel Centrum – naast Centrum Oost ook De Jordaan en het Stadshart – ondergebracht werden in één overkoepelende Stichting. De werkgroepen stonden daarmee buitenspel. De leden van Centrum Oost besloten de liggende subsidieaanvragen af te wikkelen, maar af te zien van betrok-kenheid bij de volgende acte van dit theaterstuk.

De nieuwe Stichting werd met tromgeroffel gepresenteerd. De meerwaarde ten opzichte van de oude werkgroepsstructuur bleef daarbij onbenoemd. Wél kostte de presentatie veel subsi-diegeld. Maar waar iets groots en vernieuwends wordt verricht, speelt geld even een ondergeschikte rol.

En toen nam het verhaal, zoals het hoort in een tragedie, een onverhoedse wending. Het Stadsdeel kwam na nog geen zes maanden met de mededeling dat de door henzelf verordon-neerde Stichting weer opgeheven moest worden. Er was in de gemeentelijke regelingen 'geen juridische basis' voor. Het nog verse Stichtingsbestuur gaf begrijpelijkerwijs per direct zijn op-dracht terug, waarna het Stadsdeel (lees: het ambtelijk appa-raat) zelf de beoordeling en verstrekking van subsidies ter hand nam. Resultaat: alle direct betrokkenen uit de buurt wa-ren vakkundig geëlimineerd.

In oude tragedies treedt nogal eens een blinde ziener op om in

raadselachtige teksten de toekomst te voorspellen. In dit stuk lijkt een blinde ziener overbodig, want de koers van het Stads-deel is duidelijk. De helft van de jaarlijks beschikbare subsidie is 'bevoren' omdat men zich nader wil beraden op de wijze waarop deze besteed moet worden. Men denkt aan een opzet, zoals in Stadsdeel West, waarin voorstellen voor activiteiten op een website geplaatst worden. Vervolgens kunnen de inwoners op die voorstellen stemmen. In zo'n opzet komt het eerder aan op het vermogen van de indieners om voldoende steun voor hun voorstel te mobiliseren dan op inhoud en kwaliteit. Een door weinigen, misschien wel niemand gewenste uitkomst.

Plantagedicht

LEO HERMENS

Foto: Fjodor Buis

Leo Hermens is in 1961 geboren te Heerlen in de vroedvrouwen-school en groeide op onder de rook van staatsmijn Emma, aan de voet van de kolenberg. Hij woont in Vianen en werkt in een ziekenhuis 'waar hij hersen- en anderszins zenuwstelselbescha-digden op de been helpt'. Ook is hij dichter – en dat staat er niet los van, zo vindt hij zelf. In 2005

verscheen zijn debuut *Totzoverdetover*, een tweede bundel *Radio waterval* volgde in 2012. In juni 2018 verscheen zijn nieuwste bundel *De zoete versie* bij uitgeverij Atlas Contact. Zie verder www.leohermens.nl.

Over het gewaagde

*Is liefde niet een heel dorp
dat gebarentaal leert voor één dove dorpeling
en zijn wij niet alle mensen die daar wonen?*

*Vind je niet dat ik zeggen evenveel reden is
de hand als vingerwijzing op het eigen borstbeen te leggen
als hem te richten op een ander*

*en dat om een ander thuis te brengen je zal moeten
vlooiën snuffelen wroeten en luisteren aan de borst
wie daar bonst en buiten wil?*

Ja ja ja en nog eens.

Uit: *De zoete versie*, Atlas Contact, 2018.

Redactie Willem Campschreur, Erik Hardeman, Joke van der Wey. Vormgeving Marianne Boeije.

Uitgave Vereniging Vrienden van de Plantage, Nieuwe Prinsengracht 18-H, 1018 XJ Amsterdam, www.vriendenvandeplantage.nl, info@vriendenvandeplantage.nl, verschijnt 4x per jaar.

Bestuur René Mentink (voorzitter/ledenadministratie), Willem Campschreur (secretaris), Joop Hox (penningmeester), Liesbeth de Ruijter.

Nieuwe leden aanmelden via onze website. Contributie particulieren €16, huisgenoten €7, instellingen/bedrijven vanaf €35 p.j. Betalingen NL04 INGB 0004 4314 90 t.n.v. Vereniging Vrienden van de Plantage, Amsterdam.